

Shoesblues

Mijn eigenste sandalen, de schandalen,
stinken ten voeten uit.
'k Heb alle schoeisel geprobeerd: mocassins, bottines
ja galoches zelfs, waar de nijvere boer in schittert,
als ie over begierde akkers loopt te hossen

Maar ik trek ze uit en die geur is daar!

In Pretoria droeg ik veiligheidsboots,
bakbeesten als gepantserde garnaal,
doorheen Suid-Afrikaanse Corporasie voor Yster en Staal
liep ek nooit nie kaalvoet nie
Mieterse tijd van boots en booze en braaivleis ook

Maar ik trek ze uit en die geur is daar!

'k Baggerde door de jungle van Nicaragua
met van die hoge kaplaarzen aan.
Uit leer van tapir waren ze gemaakt,
Ay! wat oogden ze toch fraai,
als de Virgen de Managua

Maar ik trek ze uit en die geur is daar!

Wielerschoentjes echter waren 't ergst van al.
Op de Muur of op de Koppenberg
Liet ik tegenstanders niet zo zeer een poepje,
dan wel een mispelstinkend schoentje ruiken.
Van de wijs zijn zij:
loopt de weg nu langs Kruishoutem of naar Ruien?
Waar blijf ik met al die bekers en die pluimen?

Maar ik trek ze uit en die geur is daar!
Dopingschandaal!

Onteed en voor frauduleuze zak verweten,
dwaal ik door de Aldiketen.
Ontwaar ik zowaar de geurenvreter daar.
O, wat is ie mooi, wat is ie kies!
Met van die gaatjes, toch zo piep,
net van die Leerdammer kaasies!

Nu trek ik vrolijk schoentjes uit
En, Here Jezus,
wat olfactorisch wonder!
Naar lavendel staan ze daar te ruiken,
geen reden meer tot pruilen.

O gij die ranzig geurend over dees aardkloot dwaalt,
wilt toch lering trekken uit dit droef verhaal:
vergeet nooit de link te leggen,
tussen zweetvoet en sandaal!

Jacques
Hoste
11 II
07